

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/17

Λουξεμβούργο, 26 Ιουλίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-670/16
Tsegezab Mengesteab κατά Bundesrepublik Deutschland

Ο αιτών άσυλο μπορεί να επικαλείται δικαστικώς το γεγονός ότι το εμπλεκόμενο κράτος μέλος κατέστη υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του λόγω λήξεως της προθεσμίας τριών μηνών την οποία έχει το κράτος μέλος αυτό για να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να τον αναδεχθεί

Η εν λόγω προθεσμία αρχίζει πριν από την κατάθεση «επίσημης» αιτήσεως ασύλου όταν έγγραφο το οποίο πιστοποιεί ότι ζητήθηκε διεθνής προστασία έχει περιέλθει στην αρμόδια αρχή

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, ο Tsegezab Mengesteab, υπήκοος Ερυθραίας, ζήτησε άσυλο στο Μόναχο (Γερμανία) από διοικητική αρχή του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας, η οποία του χορήγησε, την ίδια ημέρα, πιστοποιητικό καταγραφής του ως αιτούντος άσυλο. Το αργότερο στις 14 Ιανουαρίου 2016, το Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (γερμανική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Μεταναστεύσεως και Προσφύγων), που είναι η αρχή η οποία είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό Δουβλίνο III, για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας κράτους μέλους¹, παρέλαβε το πρωτότυπο του εν λόγω πιστοποιητικού, αντίγραφό του ή, τουλάχιστον, έλαβε γνώση των κυριότερων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν σε αυτό. Στις 22 Ιουλίου 2016, ο T. Mengesteab κλήθηκε στο Bundesamt και υπέβαλε επίσημη αίτηση χορηγήσεως ασύλου.

Από έρευνα στο σύστημα Eurodac προέκυψε ωστόσο ότι τα δακτυλικά αποτυπώματα του T. Mengesteab είχαν ληφθεί στην Ιταλία. Γενικά, ένα τέτοιο θετικό αποτέλεσμα αποδεικνύει ότι ο ενδιαφερόμενος διέσχισε παράνομα τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, πράγμα το οποίο μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα ότι το κράτος μέλος του οποίου τα εξωτερικά σύνορα διέσχισε ο ενδιαφερόμενος (εν προκειμένω η Ιταλία) είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου. Το Bundesamt ζήτησε τότε, στις 19 Αυγούστου 2016, από τις ιταλικές αρχές την αναδοχή του T. Mengesteab, σύμφωνα με τον κανονισμό Δουβλίνο III. Οι ιταλικές αρχές δεν απάντησαν στο ως άνω αίτημα, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί με αποδοχή του.

Έτσι, με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, το Bundesamt απέρριψε την αίτηση χορηγήσεως ασύλου του T. Mengesteab και διέταξε τη μεταφορά του στην Ιταλία. Ο T. Mengesteab προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του Verwaltungsgericht Minden (διοικητικού δικαστηρίου του Minden, Γερμανία). Υποστήριξε ότι, κατά τον κανονισμό Δουβλίνο III, η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεώς του μεταφέρθηκε στη Γερμανία. Ο κανονισμός αυτός προβλέπει ότι το αίτημα αναδοχής πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως διεθνούς προστασίας και ότι, μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως βαρύνει το κράτος μέλος στο οποίο η υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας. Κατά τον T. Mengesteab, το Bundesamt ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να τον αναδεχθούν μετά τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας. Στο πλαίσιο αυτό, το Verwaltungsgericht ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τον κανονισμό Δουβλίνο III.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο απαντά, πρώτον, ότι ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να επικαλείται, στο πλαίσιο προσφυγής ασκούμενης κατά αποφάσεως

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

περί μεταφοράς του, τη λήξη της ως άνω τρίμηνης προθεσμίας, τούτο δε ακόμη και αν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναδοχής είναι διατεθειμένο να δεχθεί την αναδοχή του αιτούντος αυτού.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού Δουβλίνο III, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν περιορίστηκε στο να θεσπίσει οργανωτικές ρυθμίσεις διέπουσες τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών προς προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, αλλά αποφάσισε να περιλάβει τους αιτούντες άσυλο στη διαδικασία αυτή, παρέχοντάς τους μεταξύ άλλων δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής κατά κάθε εις βάρος τους απόφασης περί μεταφοράς.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, δεύτερον, ότι ένα αίτημα αναδοχής δεν μπορεί να υποβληθεί εγκύρως μετά την παρέλευση πλέον των τριών μηνών από της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας. Η δίμηνη προθεσμία την οποία προβλέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III για ένα τέτοιο αίτημα σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος Eurodac δεν είναι μια συμπληρωματική προθεσμία, προστιθέμενη στην τρίμηνη προθεσμία, αλλά μια βραχύτερη προθεσμία που δικαιολογείται από το ότι ένα τέτοιο θετικό αποτέλεσμα συνιστά απόδειξη της παράνομης διαβάσεως εξωτερικών συνόρων της ΕΕ και απλοποιεί με τον τρόπο αυτόν τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Τρίτον, όσον αφορά τον συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση διεθνούς προστασίας (αίτηση από την υποβολή της οποίας αρχίζει η τρίμηνη προθεσμία), το Δικαστήριο κρίνει τα ακόλουθα: αίτηση διεθνούς προστασίας λογίζεται υποβληθείσα όταν έγγραφο, συνταχθέν από δημόσια αρχή, το οποίο πιστοποιεί ότι υπήκοος χώρας εκτός ΕΕ ζήτησε διεθνή προστασία περιέρχεται στην αρχή που είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό Δουβλίνο III ή, ενδεχομένως, όταν περιέρχονται στην εν λόγω αρχή μόνον οι κυριότερες πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε ένα τέτοιο έγγραφο (και όχι το ίδιο το έγγραφο ή αντίγραφό του).

Για να μπορεί να κινήσει αποτελεσματικά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, η αρμόδια αρχή απαιτείται να ενημερώνεται με βεβαιότητα ότι υπήκοος χώρας εκτός ΕΕ ζήτησε διεθνή προστασία. Δεν απαιτείται ωστόσο το έγγραφο που συντάσσεται προς τον σκοπό αυτόν να έχει κάποιο συγκεκριμένο τύπο ή να περιλαμβάνει συμπληρωματικά στοιχεία κρίσιμα για την εφαρμογή των κριτηρίων του κανονισμού Δουβλίνο III ή, κατά μείζονα λόγο, για την εξέταση επί της ουσίας της αιτήσεως διεθνούς προστασίας. Επίσης δεν απαιτείται, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, να έχει ήδη πραγματοποιηθεί προσωπική συνέντευξη με τον ενδιαφερόμενο.

Η αποτελεσματικότητα ορισμένων εγγυήσεων υπέρ των αιτούντων διεθνή προστασία θα περιοριζόταν αν η εκ μέρους της αρμόδιας αρχής (εν προκειμένω του Bundesamt) παραλαβή εγγράφου όπως το ως άνω πιστοποιητικό δεν ήταν επαρκής για να υποδηλώσει την υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας. Επιπλέον, μια τέτοια λύση θα μπορούσε να θίξει το σύστημα του Δουβλίνου, επηρεάζοντας την ειδική θέση που έχει βάσει του κανονισμού αυτού το πρώτο κράτος μέλος εντός του οποίου υποβάλλεται αίτηση διεθνούς προστασίας.

Περαιτέρω, η διαβίβαση στην αρμόδια αρχή των κυριότερων πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε ένα τέτοιο έγγραφο πρέπει να λογίζεται ως διαβίβαση στην εν λόγω αρχή του πρωτοτύπου ή αντιγράφου του εγγράφου αυτού. Η ως άνω διαβίβαση αρκεί, επομένως, προς απόδειξη της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

Η υπό κρίση υπόθεση εκδικάστηκε με την ταχεία διαδικασία, πράγμα που επέτρεψε στο Δικαστήριο να εκδώσει την απόφασή του εντός επτά μηνών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής απόφασης παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασης διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106